

Hiç

Çağlar Simsoy

dünelakan
db

caglar.simsoy.com

[SIVASIZ KUŞLAR 2](#)

[YILDIZ 3](#)

[ÜÇLÜKLER 4](#)

[MAKSADIN YÜCELİĞİ 5](#)

[ADI NEDİR 7](#)

[HEDİYEM 9](#)

[IŞIĞIMSIN 11](#)

[BIN\(LERCE\) 12](#)

[KOYUN KOYUNA 15](#)

[DİLE BENDEN NE DİLERSEN 16](#)

[MUSDAYI 17](#)

[İYİ GECELER 18](#)

[HIÇ \(MI?\) 19](#)

[ÇENEBAZ 22](#)

[BIRAK YA 23](#)

[İZOMORF 24](#)

[HILKAT VE FITRAT 25](#)

[SUHUF 27](#)

[ARDIMDA AKŞAM GÜNEŞİ 28](#)

[NATÜRMORT 29](#)

[SORDUNUZ MU? 30](#)

[BAZILARI 31](#)

[ÇÖMEZ 32](#)

[KARADELİ'YE ATILMIŞ 33](#)

[ARALIK TÜRKÜSÜ 35](#)

[ÖLÜM 36](#)

[TÜL 37](#)

[AŞKA YÜZÜ DÖNÜNCE 38](#)

[OTOBAN 39](#)

[GİZLENEMEYEN ÖZ-NE 40](#)

[ALEM-I İBRET 42](#)

[PERI GEL 43](#)

[SÜRÜM SÜRREAL 45](#)

[İKİ KİŞİLİKLİLİK 46](#)

[BOTANIK 47](#)

[IŞIKLAK 48](#)

[ŞİŞEDEKİ NOT 49](#)

[ACABALIK 50](#)

[SOYTARI'NIN TIRADI 51](#)

[ARKADAKI 54](#)

[ÜÇ DÖRT BEŞ ALTI 55](#)

[ÖTEKIMANZUMESİ 56](#)

[BİR'DİR BİR 58](#)

[TESLİS 59](#)

[NASİHAT 60](#)

[AŞKA TEĞET 61](#)

[KAÇARIŞ 63](#)

[HÜVİYET 64](#)

[HAŞERE 65](#)

[ÇOCUKLUKÇULUK 66](#)

[MITOKONDRI 67](#)

[KIŞ GÜNEŞİ 68](#)

[NAMEMLEKET 70](#)

[METEOR 71](#)

[DOĞMAMIŞIN SITEMİ 74](#)

[AĞLAK 76](#)

[SOSYOPATİK 77](#)

[BAŞKA OTUZ BEŞ 78](#)

[SANAL SOSYAL 79](#)

[SALYANGOZ 80](#)

[MAHREMEFENDİ 81](#)

[ADEMOĞLU 82](#)

[YAPA/YANLIŞ 83](#)

[AYDINLANMA 84](#)

[PROMİL 85](#)

[İSM-İ MAHFUZ 86](#)

[YEDIYE ÜÇ "AN" 89](#)

[DOSTUN DÜŞENİ 90](#)

[ŞEKER KOMASI 91](#)

[KOLAYINA GELEN 92](#)

[SOFRADA AKIL SESLERİ 93](#)

[ÇEK-İ DÜZEN 94](#)

[VIRANE LÜGAT 95](#)

[DE'LİCESİNE 97](#)

[SODOM'UN TÜRKÜSÜ 98](#)

[BAĞLIYIM 99](#)

[PERDE ARKASI 100](#)

[SONUNCU BOYUT 101](#)

[LAN GOGH 102](#)

[KARARSIZ EVREN 103](#)

[E DE, BI' YAT! 104](#)

[KAPICI 106](#)

[TIKELISTAN 108](#)

[BIÇKILANIŞ 111](#)

[ŞARAP 112](#)

[SEKSEK 113](#)

Dostlara...

Sıvasız Kuşlar

sen bir duvarın çatlağı

ben bir duvarın

kavuşmamız için

deprem lazım

Yıldız

sönen yıldız isen
görmemelerine şaşırma
söylediklerine bakma
yıldız kaymaz çöker
içinden daha içeri

Üçlükler

Tanrım! Öyle yalnızım
Öyle yalnızım ki
Tanrım bile yok

* * *

Karaya zıplayan bir balığım
Belki bir gün adam olurum
Geçmişini inkâr ederim

* * *

Hiçbirini özlemesen
Ekmeğin kokusu var
Kavunun kokusu

* * *

Bir savaştır yaşadığımız
Evlerimize sığınıp
Dışarıdan baktığımız

* * *

İçime dokunmamış
Yine de yazarım
Elime geleni, aklıma düşeni

Maksadın Yüceliği

Uyanmadan önce
göz kapakları
pencereden içeri giren
güneşle karşılaştı
Güneş ama kâğıttan
ışık vermiyor
o, ışık versin diyor
Kul(ka) gözlerini açıyor
sanki ışık varmış gibi
kırpıştırıyor
Bir ip oynuyor yorganı alıyor
birkaç iple yataktan kalkıyor
Musluğu açıyor, yüzünü yıkıyor
Islanmıyor yüzü
o, ıslandı diyor
Otomobili kâğıttan
saatte 240 cm gidiyor
Dört sayfa sonra
işyerine varıyor
Kimi iş arkadaşlarının yüzü
kiminin aklı
kiminin bilmemesi
gerekmeyen gerekli
eksik bir yerleri
Bir el güneş'i indiriyor
bir çark ay'ı getiriyor
İnce işçilik
kâğıttan arabalar
o kadar çok ki
evine zor dönüyor
Kelimelerden besinler
vitaminler alfabeden
Sıcacık bir aile
eş ve çocuklar
bir görünüp bir kayboluyorlar
Kul(ka) yazıldığıınca yürekli
bilmediğine kör

Yukarıdan çekiftirilen ipler
öyle ince ki görölmüyor

Bir gün dese kul(ka)lardan biri;
"Bırak beni
bildiğim gibi
sensiz yaşayayım azıcık
Sen yazdın, sen çizdin
büyüksün ama
kes şu iplerimi"

Adı nedir

Defter açık
Kalem tutulu iken
Çaresizliğin...
Yolda yürürken
Dostlarla konuşurken
Meşgulken
Dolup taşan düşüncelere
Bir küp olsun
Dayayamamak

Adı nedir
Söylenmesi gerekenleri
Bilip de lisansızlığın
Susa susa
Hissetmeyi bile
Unutmanın
Bir yığın ki
Taşınıyor ötelere
Berilere...
Yollar büyüdükçe
Büyüyor...

Adı nedir susuzluktan
Çatlayan ruhuna
Cebinde taşıdığın
Birkaç notayı serpmeyi
Akıl edememenin

Okurdan çok yazarı
Olan memlekette
Kalem olmanın anlamı nedir
Sonu gelmeyen
Seyahatlere çıkmak
Dönüßsüz, geçişli
Edilgen de olsa
Bir çatıya hasret

Başkaları yaşasın diye
Yaşamanın gereği nedir
Durduğunda kaybolacakken
Yürümekten kim vazgeçebilir

hediyem

adımların duyuluyor
geliyor musun
zahmet buyur özlüyorum

saydım dün gece hepimizi
bizden yedi milyar kadar
yokluğumu fark edecekleri
bundan çıkarsan
sayının kılı kıpırdamaz
öyle mi, dedim ben de
inadına sonuna kadar

sesin yaklaştıkça yaklaştı
yüzünü bile seçiyorum
gülüyorsun
ben de gülerim ne var
sanki derdim dünyalar kadar
sanki bir tek benim
görmedin mi
satürn bile çocuklarını
kraker gibi yiyor

bense özlüyorum doğmamışları
kendimden koruyayım diye
hayattan mahrum ediyorum
buna da gülünür mü
gül hadi ne olur
gücenirsem adam değilim

yanı başımdasın şimdi
ne mutluyum bilemezsin
gibisi fazla ya
deli gibi özlüyorum
doyasıya sarılamıyorum
kanıma dokunuyor

Işığımın

Her dokunduğuna
taşa bile bulaştırırsın deliliğini
“Delisin” derken gülensin

Benden başka hiç kimse
cinayetlerini bilmez
Her gece senden bir tane öldürensiz

Ne bileyim adını
bir tek sen bilensin

bin (lerce)

bin

binlerce kez uyandım
ne bitmez yolculukmuş
binlerce yol
binlerce

aklımı yitirircesine zorlarken
susmak bilmeyen
sayısız sestem
tek anladığım
uyan
ey uyuyamayan

kelimeler bile kaybolmuştu
ben
sarhoş bir beynin
üçra bir hücrede
yol alıyordum
sonsuz ışıklara doğru

öğrenemedim gitti yaşamayı
olsa öğrenirdim
yaşadığım hep rüyaydı
bin
binlerce kez uyandım

laf aramızda
yasak meyve yokmuş
yediğim meyve değil
oradan anladım

kafamda resimleri vardı
kasap dükkanında
teşhir edilen bedenlerin

dünyanın tüm incir ağaçları
yapraklarını verse
yine de örtemem
ayıp yerlerini öğrendiklerimin

saat beşe geliyor
ölüm vaktidir
her sabah
ama her
bin
binlerce kez
uyanmak demektir

bıaktıkları yerde
bulsunlar diye bekledim
unuttular
işte orada topladım
hakikatin besinini
ne gülünçtür kim bilir
o anki halim
bir hayal
hakikati ararsa
ne bulabilir
cevap sürpriz değil
bilinir...

Koyun Koyuna

al etimden efendim
bugünümü sana borçluyum
ekmeğinin arasına sucuk
rakına meze yap

borcum tükenmez sana
dekor yap postumdan
istersen koruyayım soğuktan

beynimden salata [bol limon]
bağırsaklarımı bile kullan
işkembemi unutma

kimdi dedem bilmem
belki unutulmuş bir ovada
otluyordu kardeşleriyle
şimdi rahatım efendim
ne korku var ne tehlike

Dile Benden Ne Dilersen

Dile benden ne dilersen
ey gözleri benden öte
uzaklara dikili
sesimi duymayan sevgili
Emaneten aldığım sözlerle
şiiir yaptım sana
Taksana
boynuna, yakana, saçına
Günahımı işledim
İlk defa dedim:
istiyorum, istiyorum, istiyorum

Dile benden ne dilersen
Sıfırı tüketmiş benden
Sana utancımından vereyim
Beş para etmez dizelerimden
İste yanlışığımı
sana biriken özlemlerimi

Dilersen...
ki dilemezsin
Eğer dilersen...
Ama dilemezsin ki!

Musdayı

Yoluna kor mu bir demli ay
Evime doğalgaz girmiş
Medeniyet bu medeniyet
Maaşım var alacaklılar
Benim yerime gün sayar
Doğalgaz sobası suskun oturmuş
Ben iki kat giyinmişim
stme battaniye çekmişim
Karşımda televizyon
Seyrediyorum
Kendimi seyrediyorum
Buzdolabı geliyor aklıma
Boşuna elektrik yaktığına
zlyorum

İyi Geceler

Kazayla mı dökülmüş
Yoksa bir şişe mi devirir
Bile bile üstüne her gece
Kim bilir hangi çiçek
Yağlı derisinde gezinir
Hangi canlı böyle kokar
Sevişmeden önce

Gözler çift şerit otoban
Sürme değil korkuluk
Yapmadığı orospuluk
Yılışmadığı erkek kalmaz
Sonra iyi insan oluverir
Meleklerden melek
Ağlayarak döner eve
Zil ve zurna ve kaltak
Uykumun içine eder
'İyi geceler' kusar üstüme

Hiç (mi?)

hiç

hiç hissettirmiyor bu dalgalar

hiç...

hissedemiyorum bu gece

yerdeyim uçamıyorum

hiç

hiç

tazecik çamaşır kokulu

boynundan koklardım

hiç

başım dönerdi

bugün kokular ağır

benden ağır

hiç

hiç

- Bir arkadaş geldi sonra
yanında "manita"sıyla
gözleri bana merhaba derken
bütün diskoyu kadraja almış
bebekler öyle büyük

hiç

hiç demedim

hiç dedin dedim mi?

- Eee?

- Ne eesi?

- Neden anlattın şimdi bunu

- Eleman senin eski manitaydı

- Hangisi

- Erkek olduğunu iddia edeni

hiçbir zaman öğrenemedi

hiç

hiç

hiçbir zaman öğrenemedi

hiç

- Hiç mi ulan hiç mi?

- ?

- Anladın işte öküzlük etme

- Bilmiyorum

- Bilmiyorsun ha

hâlâ mı bilmiyorsun?

ha?

ha hah hah ha...

haha ha...

ha!

- Sonra?

- Sonra tarih,

yazanların oldu.

savaş meydanlarında

dökülen kanların

sahiplerinin

değil.

[- Sayın şair,
bu şiirinize
ne anlatmak
istediniz acaba?
- Hiç]

Çenebaz

Dalıvermişim kendi dilime
Konuşuyorum seve seve
Konuşturuyorlar beni
Hamamda karılar nasıl bayılır
Onu anlatıyorum
Kafamı çeviriyorum
Gülümsemesini gizleyen yüz
Utaniyorum dostum demeye
Ben de gülüyorum

Tükürüyorum içimden
İki yüzüne birden

Bırak ya

bırak gitsin
neye sahipsen
bırak gitsin
sen, kendin gibisin
sana ait olmayanı
elinde tutabilmek için
kendini ne kadar
kandırabilirsin
bırak gitsin
bırak gitsin
bin bir hesap
bin bir kitap
bin bir geceni böyle mi
ziyan edeceksin
bırak gitsin diyorum
bırak gitsin
kendin ol
kendinden başka
neye sahipsin

İzomorf

Nereye taşırsın yorgun bedenini
Nedir cahilliğinin boşa zahmeti

Borcun çoktan kabarmış baksana
Yanına yenilerini boşuna katma

Helalleşmek diyoruz biz adına
Değdiğın herkesten alınacaksa
Onlardan da sorulacak mutlaka

Hilkat ve Fıtrat

yanasın diye varsındır
Âşık olasın diye değil
sen rüzgârsın o taş
üzerinden şöyle bir
esemezsin

kalemi eline aldırın
yine yaşanmamışlıksa
yazasın diye varsındır
yaşayasın diye değil

sen lanetli itilmiş tür
kuytu yoksa dokunamazsın
dolaşamaz dudakların
güneşe batmış o tende
adını bile soramazsın

hiç boşuna eşyayı kırma
acısını onlardan çıkarma
tenin kadar sana ait
utançtan gebermeden asla
bu lanetten kurtulamazsın

yanasın diye doğmuşsun
sana faniyi sevmek haram
sevsen de bil ki yalan
soyun artık kabuğundan
çekirdeğinle beraber yan
Yan
yan

Suhuf

Her gün yeni bir hayatsa
Yaşamın acemisisin
Uyanmayacağını bile bile
Acaba uyuyabilir misin
Lifler, dokular, sınırlar
Sızlayıp duran makinesin

Ardımda Akşam Güneşİ

Bir melek gördüm gölgede
Kendimi bencilce sevdim
Öyle geride kalmışım ki
Geriye bir tek ben kalmışım
Evcilik oynamayı becerememiş
Üçüncü tekil şahıs *sözcüksüzüm*
Gizli öznelerde bile sadece
Sadece kendime âşıkmişim

Ne zaman kanatlanıp uçarım
Denize vuran yansımasında ayın
Bilmediğim kıyılara varırım

Natürmort

“Yok mu bunun ilacı?”

kimini kör kuyularda unuttur
şenlik bitti mi talan başlar
aşk bitince yalan başlar
ve şen kahkalar arasında
tecavüzler duyulmaz
alkole batıp çıkmış taksim
kuyruğunu kovalayan köpek
bokuyla kavga eden deli

Sordunuz mu?

Yolunacak saçım olaydı derdim
içimi kemiren güvensizliği
tel tel sökeyim içeriden
Bir sorucuk olsun, cuk otursun
Kuralları varmış, bunları çok duymuş
bebekliği çoktan aşmış, memeyi bırakmış
emmek yerine durmadan ısırırmış

Elimden tutmuş ya bir kere
bir daha dönüp yüzüme bakmıyor
Gözleri bir serabın peşinde
elinde elim, durmadan koşuyor
Gücümü çoktan yitirmişim
yollarda parçalanıp bitmişim
görmüyor, göremiyor

Anlaşılan çok yanlış bir soru bu
"Sordunuz mu" diye sorulur mu
Bırakmalı kendi haline
Beni evliya sananla
İnsan olduğumu unutanlar

Bazıları

bazı garipler var uzaktan seviyorlar
Bazı ahmaklarsa bunu kolay sanıyorlar

hangi sabaha sağ çıkmışım ki
Uzaktayken aynı kalayım

bana deseler ki ne yazdın
Aynı soru-cevap, neye inandın

bazı garipler var uzaktan seviyorlar
Bazı ahmaklar, sevilmeyi bile bilmiyorlar

Çömez

biri bitiyor öteki başlıyor
zorunlu hizmet gibi, tevekkülle
katlanıyorum, kat kat

umurumda değil dışarısı
istemem de istemem
kaçtığımın kucağına düşecekken
neden, ama neden?

karadeli'ye atılmış

değer mi
onu bulmak da neymiş
kalbimdeymiş oysa
değer mi
bedenden soyun sevişelim
değer mi
ruhun ikizini bulmuş kimin ikinde
değer tabi yaşadın aslanım
böyle bir dehaya hazır değil dünya
patlasın mı
dursun dedi tek parça
çatlasın mı
o yarık eder tehlikeli
al başına belayı, sırtla uçurtmayı
hadi delikanlı gibi davran velet
göster en güçlü deparını

biz büyülenmiştik o sözleri söyleyende kaybolmuştuk.
sonra da birileri
vücut kenarlarının tuhaf renkli olduğunu iddia ettiler.
ben fark etmemiştim, umurumda değildi
her kimse iyi oynuyordu
çok güçlü bir rakip olabilirdi

kendim için iki durum görüyorum
inanmayanların cehennemi, ulaşamamaktır
öyle acıyı yaşayacaksın ki inanacaksın
gazabını değil sevgisini isteyeceksin
sahip olduklarının tümünü
vermeye hazır olduğunu söyledi.
aldığı karşılık
ver, öyle gel

çocuğun yüzünün değişmesini görecektiniz
fakat zekiydi
o, söze karşılık vermedi
öyle bir kapıdaydı ki
içeriye girmesi için
bırakması gerekenler çoktu
sustu
köşesine çekildi

tam katılaştı, hakikatin çeperine
tırnaklarımı geçirdim derken
karanlıkta belli belirsiz bir kıpırdanma
karanlığın içinde iki şehvetli nefes
eğer hasıraltı edilmezse
manşetten girilecek haber

Aralık Türküsü

Kışın ortasındayız, takvim icabı
dışarıda yolunu şaşırılmış bahar
kabanları ellerinde çocuklar
okuldan eve dönüyorlar

Küreselleşme, globalleşme
kim bulup icat ettiyse
lanet gibi çöktü üzerimize
madem yakacağımız bireysel
ısınmamız niye küresel

ölüm

sessizce gidiyor bir gemi
ayın yansımasını yara yara
karanlıkta seyrediyor
çok uzaktan bir ezan sesi
sabah geliyor diyor
son doğan sabah güneşinde
bedenime akşam çöküyor

tül

Kendinden sıkıldığında
başkalarını anlatmalı
Başkaları saklı
Anlattıkça perdeye
görüntüler belirecek
Kendini zeki sananlar
arkasını merak edecek

Aşka Yüzü Dönünce

Baksana gözümün bebeği
aşk dediğimde adı beyan
Görüyor musun sözlerimde
deliyi, şiddeti ve öfkeyi

Seninle dilim uzadı
dört duvarda bileğim kesik
Anda akan kanla yazdım
o yüzden kalemim saldırgan

Sen ki beni en çok tanıyan
her baktığında değişen ben
Kim görmüş kanatlarımı
omuzlarımda yükselen

Aklım uçuyor sana doğru
içimde bunaltıcı yaz sığağı
Sözcüklerim tükendiğinde
yine yolculuklara devam

Galiba kimse görmüyor
dönemeyeceğimi bir gün
Dönemeyeceğim sana
tüm gücünle bana koşsan

otoban

ah yalan dünya
ah zalim dünya
yanaklarından kan damlayan
çocuğum dünya
al beni dercesine
çağır beni dercesine
gözlerime bakıyor

bense mağrur görünmekteyim
içim paramparça
derimde en ufak çizik olsa

balon gibi ayrılacağım
havaya karışacak kederim

ah şu gurur denen nesne
diyemedim, diyemedim
söyleyemedim
eriyordum
toprağa karışıyordum
çiçek açıyordum

boş ver
geçti gitti
geçtim gittim

Gizlenemeyen Öz-ne

yaşarken küçük ölümlerdi vazgeç
bir daha dönmemek
bir daha görmemek
akıllarına gelmezken durmadan savaş

küçücük bir müsabakayı
kazanmak için attıkları hamle
lekeleri götürdü
ayıba ortak oldular
bir küçük savaşta
tahta attan yuvarladılar
oyunun bittiğini anladım
eski ben olamazdım
haklılıklarına tapınan vahşiler
tanrılarına kurban ettiler
zaten durmuyorum
neye yarar git deseler

ademoğlu diyor
dost içimi müşköl kılar
o yüzden severim
düşmanım cennetlik eder
o yüzden severim

benim kanım dökölüyor
sizin insanlığınız

Alem-i İbret

Gölgesindeyiz bir ağacın
daldan elma düşüyor
bak işte yer çekimi
işte sevgililer geçiyor
cinsel etkileşim
oturduğumuz yerden
üstümüze bilim yağıyor

Peri Gel

Başkasının düşlerine daldıkça
oralarda oyalandıkça
ilham perim perişan

Mısır püskülü saçları dağınık
üstündekiler yırtık pırtık
zihnimdeki evine dönmekte

Sağ bacağı aksıyor
sol gözüyse mosmor

Irzına geçmiş besbelli
bana ait olmayan düşler
senaryoların kısır olması
bir de canını kurtarması
garibin tesellisi

Bacaklarından kan süzülüyor
ağrıyan karnını tutuyor
patlamış dudağındaki gülümseme
göreni korkutuyor

koşup ardından yetişiyorum
düşmekteyken tutuyorum
çığıllıklarla ağlıyor şimdi
benden teselli bekliyor

Kaşlarımı çatıyorum
'OROSPU' diye bağırıyorum
yetti artık numaraların
kaç zamandır kâbustaydım
neden beni uyandırmadın

Sürüm Sürreal

Aşk dedim, olmaz dedin
vurdum kendimi satırlara
Görmeyeyim diye seni öpenleri
yeşil ördek gibi daldım sulara

Madem yüreğimde artık yoksun
bundan sonra kamburumsun
Mekik çekemezsem senin yüzünden
göbeğimden de sorumlusun

İki kişiliklik

“Aşk iki kişiliktir” öyle mi
yine en derininden kazık
benimkine girdi öyle mi
yoo...
aşk iki kişilikse
ben de iki kişilikliyim

(
“gülüşü bir yabancının
çalmıştır sevdiğini”
Oysa bundan sonra
Ağzımı açamıyorum
)

Botanik

dinlenmiyor o eski şarkılar artık
gençtik bir zamanlar
her bulduğumuz omuzda ağlardık
hamdık o zamanlar
seviştikçe aşındık

Işıklak

korkma bu kadar karanlıktan
düşünce loşluğa dünyan
hemen ışıkları yakma
alışır gözlerin sabret
ışığı
yolun başında tüketme
kör karanlıklara sakla

Şişedeki Not

hey sen,
masum kara gözlerle
dünyaya bakan ceylanı
gözünü kırpmadan vuran aVCı!
ne diye taşırsın o yüreği
göğüs kafesinde

Acabalık

Şairler sözlüklerini yakmalılar
Tüm öğrendiklerini unutmalılar
Bomboş sayfalarla dolu olmalı
Okunmaya değer tüm kitaplar

Soytarı'nın Tiradı

görüyorum bana göstermediğini
gösterdiğinden fazlasını
çok daha fazlasını

adın neymiş, kim koymuş
ne zaman koymuş da
sen doğmuşsun
hiç ilgilenmiyorum

ayrıntıya boğmaya çalışman
hiçbir işe yaramıyor
görüyorum
sakladığını görüyorum

kendi ruhuma bakıyorum
onda gördüklerimi
başkalarında arıyorum
test ediyorum
bin türlü işlem
saf olana bakıyorum
saklanamayacak olanı görüyorum
karanlık yüzünü görüyorum

yer çekiminden başladım
trigonometri, geometri
hele bir pi sayısı var ki
sonsuzluğun abidesi
sanki başımın üstünde
bütün ihtişamıyla kalkmış bir

.....
.....

(sansür kurulu buyurdu:
'adı geçen sitede,
gençlerin ve çocukların
bedensel ve zihinsel gelişimini
vıdı vıdı, ıvır zıvır, bok püsür..'
diye devam eden ihtar...
o yüzden törpüledim
kalemimin, sivriliğini aldım
şiiirimin son bölümünü
flu'laştırdım.

sansür bayılır hayal gücüne
ister ki boşlukları
bildiğiniz gibi doldurun

doğruysa eğer bu niyet, ellerini öpmeli
çünkü zat-ı âliniz bir vakitler dedi:
“aradaki boşlukları
uydurduklarımızla doldururuz”
kesin istediğiniz kadar, kırpın sözcüklerinizi
noktalara boğun, birilerinin yaptığı gibi.)

arkadaki

sevdim seni köstebek
duman isi,
taş sertliği,
gece körlüğü...
aşk gibi değil ama

giderken
ardından bakarım
içim ısınır,
göğsüm kabarır,
gurur duyarım...
seyrine dalarım
havalanan tozların

Üç Dört Beş Altı

herkes “yanlış” derse, yalnız kalır insanlar
anlamayız, güleriz, iğreniriz bazen
yalnızlaşırız yanlışlarımız yüzünden

bilmek kabullenmektir
mutlaka bilmelidir
yüzündeki kırıksıklığı
göt deliğiymişçesine kapatan

şehvetini nezaketle örteni
birkaç beden küçük bikiniye
yağlı bedeniyle sığmak isteyen
tavus kuşu olamayacağını bile bile
kıcındaki tüylerden vazgeçmeyi

derste ne yaptın oğlum
el fiil çekerken sen uyudun
aklın fiilde değilken
fiiliyatla meşguldün
dön artık olmayan ülkene
bari benimkini incitme

ÖtekiManzumesi

bir kitap,
inandıkça uzaklaşan
ittikçe yakınlaşan

sadece bir kitap
kanla yazılan

bir ölü,
bağdaş kurmuş
kucağında kitap
başı göğsünde
gözleri kitapta

o an mahşer olsa
başını kaldıracak
okuduğu son cümleyi
tekrarlayacak

kitap,
neresinden başlansa
bitimsiz

hayat,
sonlardan oluşmakta
eklendikçe birbirine
bütünden bir parça

ceset,
kitabın ortalarında
kalp artık
kırılmaksız
sessiz

hayat,
kitap,
kan,
ceset...

Bir'dir Bir

sesleniyorum içeriden
cevap veriyorum mutfaktan
kendi koynuma giriyorum
gövdesine çivi batırılmış
solucan gibi kıvrılıyorum
acı değil her günüm
benle olmayı seviyorum

bir ileri bir geri
adımladığım evimde
kendime takılıp düşünüyorum
yardım eden bir el
yine bana ait
bedenimi kucaklayıp
uykuya yatırıyorum

Teslis

Etim
kanım
anladım

Yine
kurban
lazım

Nasihah

Televizyonda gördüğün
her şeye özenme yavrum
katili gördün, katil oldun
azrail kesildin başımıza

Yakından seyretme
gözlerin bozulur
ufka bakmalısın

Aşka Teğet

Seslendiğini duydum
geldim başka âlemden

Geziyoruz İstanbul'u
eski model arabayla
Teypte Ahmet Kaya
Can Yücel'den söylüyor
"Sen miydin o
Yalnızlığım mıydı yoksa?"

"şimdi ne yapıyoruz" sorusu.
Bilmiyorum, gidelim
yol nereye götürürse.
"ne kadar rezil olursak
o kadar iyi"
Kimsede yaprak kıpırdamıyor.

Hatırımında o gece
en pahalı temas
bir gecelik aşk
eski tanışla

Sonradan aklıma geldi
fakir bir muhabbetti
düşük bütçeli

Kaçarış

Sabahlar yeniler
yeniden kaçabilelim diye

Gidebileceğimiz yola durmuş
telaşsız bakıyor zaman
Biraz da mütebessim
hem gülüyor halimize
hem de acıyor
Hiç acelesi yok
Nasılsa yetişecek, biliyor

hüviyet

iğde kokularının
peşine düşmüşken
arkamdan ağlıyor
kimliğimin
kıskaç
buruşuk teni

Haşere

Küçük işlerin adamı
Büyük düşman karşısında
Sümüklüböcek
Elbette hem küfredecek
Hem gölgesinden nasiplenecek

Meraklı çocuklar
Çubukla dürtüyor
Acıyor karnı
İçine çekiliyor

Ey elimden gelen budur diyen
Sahte güçlerin sahte düşmanı!
Utanmadan seviyorsan yalanı
Her fırsatta dalgalandır
Balkonundan çarşafı

Çocuklukçuluk

Kim daha gülünç görünür,
Çocuk kalmak isteyen?
Yüzüne vurmuş avanaklığı,
“İçimdeki çocuk” diye
Pazarlayana gülerim ben.

Mitokondri

Koptu mu okuduklarımla aramdaki bağ
Ya baştan başlamalı ya da büsbütün bırakmalı
Farklı gruptur başka şairin kanı
Zehirleyebilir insanı
Kronikleşmeden iyice uzaklaşmalı
Yoksa bütün odalarına dağılır
Misafir şairin vücut parçaları

Kış Güneş i

Aralık ayında bahar sıcaklığı
mesafeli ama samimi
Ne büsbütün sarmakta
ne de ısırmakta

Kafamda sayısız hesap
ne çok borçlanmışım

Loş bir odadayım
bahara açılan kapıya
sabırsızca bakmaktayım

Özgürlük
bir adım ötemizde
hep geri adım atmaktayız
Bilmeyecek kadar aptal mıyız
ölüm anlamına geldiğini
en iyi haliyle

Daha beterlerinde savaş
durmadan savaş
kirli, kanlı, çürük
civık bir savaş
Öyle pis kokar ki
kimse kokusundan tanınmaz

Hani nerede kaldı
dört duvarsız gökyüzü
Hadi söyleyin bakalım
kuşlar gerçekten hür mü?

NaMemleket

Ait olduğum yer
yerçekimi yüzünden midir bu
Sahibim olan sınır
biz dediğinde yutan topluluk
Hangi toprak tutabilir seni
kanatların varsa
toprak, bereketsiz ve çoraksa
Hangi bebek aşkı öğrenir
memeler kum damlıyorsa

Meteor

Rüzgâr sert esiyor
gözlerimi yaşartıyor
soğuk soğuk vuruyor
ıslanmış yüzüme
ciğerlerim yanıyor
beynim karıncalanıyor

Kendimi düşünüyorum
varlığım aklıma sığmıyor
şu an aklım
bir yokmuş
bir de yokmuş diyor
çocuklar gülüyorlar
gülüyorum

Utaniyorum yaşarken.
utançtan kaçış
başka bir utanç
daha rezil
daha alçak
elmayı elma yapan
Tanrı değil
biliyorum
utancı yaratan...
o da mı yok?

Bu halimi seviyorum
hayvan gibi
garip ve korkak
dedemin dedesini
merak etsem
anlasam
evren kaç bucak
tutturup bir tempo
hafifçe dönerek
yol alsam

Kendi halinde
bir taş olsam
dünyayı görsem
(dünya sever üstündekileri
kıskançtır üstelik)
yansam
elim değmeden toprağa
dilek tutsa
sevgililer, arkadaşlar
boşuna değilmiş
deseler
boşlukta dolanan
kocaman bir taş bile...

Benden geriye kalan
zerre zerre
yeryüzünde

Doğmamışın Sitemi

Sen, belki kötü babasın
demiyorum ki sana
olmaz olasın

Toprağa bulanmış
çizik içinde dizlerim
Büyük küçüklü yaralar
kabuklarını kopar
ne büyük keyif

Yaşıyorum ya
nefes alıyorum ya
bazen zor geliyor da
yine de demiyorum
doğmaz olaydım

Sen, belki yanlışlar yaptın
demiyorum ki sana
olmaz olasın

Elimden tutansın
küstüğümsün, kızdığım
Kaçabildiğim en uzak yerd
dizlerinin dibi
Kör gözlerle bakıştık
gitgide saydamlaştık

Günahların varsa
senin günahların
Seviyorken seni
hiçbirini sormazdım

Sen, belki hataydın
demiyorum ki sana
olmaz olasın
Doğmamışsam da
seni ben yarattım.

Ağlak

Sabahları güneş vurur odama
erken kalkarım
Yüzüme soğuk suyu çarpar
havluyla kurularım
Kahvaltımı ederim erkencecik
Yumurtam pişmemişse
ağlarım

Öğle üzeri koyulurum yollara
çokça yürürüm
Üşüdü mü rüzgârda kulaklarım
beremi takarım
Geri dönerim erkencecik
Minibüsü kaçıırırsam
ağlarım

Güneş batar akşam olur
ışıkları yakarım
Yemeğimi yerim sonra
çayımı yudumlarım
Yatağa girerim erkencecik
Uykum gelmemişse
ağlarım

Sosyopatik

bu melanet ağır ağır
hissettirmeden geliyor
neşe saçıyor, mutluluk
kudret taşıyor

kollarında bir ağırlık
sonra ayaklarında
bedenin kıpırdamak istemiyor
kayboluş üstüne çöküyor
bütün bedenini sarıyor
karanlığa çekiyor

giderayak son sahneleri
oynayanı görüyorum
bana hiç benzemiyor

Başka Otuz Beş

Yolu yarılacağını söylemek
Bir o kadar daha var mı demek

Cildinde kurumuş dere yatakları
Dünyaya açılmış meraklı gözler
İkinci yarıda bulanıklaşacak mı
Yokuş yukarı ittiğin zaman
Diğer yarıda tutulacak mı

Sanal Sosyal

Pasaklı bilgenin kırıntıları
topluyor etrafına haşerati
İğrenme ve korku ve tikslenme
ayaklar altına alıyor
bütün hayranlıkları

Çoraklaşmış toprakta yeni düşünce tohumları
kupkuru kelimeler ve cehennem sıcağı

Mesaj at, mesaj ver, mesaj gönder
Delirme fiyatına yazılmış sözler
sosyal tuzak otuzbircisinin oyuncakları

Salyangoz

ellerime bakıyorum
parmaklarıma, tırnaklarıma
eklemlerime bakıyorum
yabancı geliyorlar
parmaklarımdaki kıllara
tırnağıma vuran ışığa
yazan elime

çocuksu merakım anlamaktan uzak
vazgeçişim oluyor yeniden
işte yine bir odaya kapatılmışım
şüpheleniyorum her şeyden

sonsuzluk cehennem
sıkışıp kalmak
değişmemek cehennem

yazıdan ibaret olsam
ki bir gün olacağım
umursamam

Mahremefendi

Gündelik hayatın akvaryum sanki
dışarıdan bakanın görebileceği
Yüzünü örtmezsün, belki evini
Tutmuşsun, kurcalıyorsun
gizlenmişliğine güvenip
bir ileri bir geri
Örtmektessin,
utanmayı öğreneli
Gören,
o kadar umursamaz belki

Sormazsam rahat edemem
Ya perdeler olmasa idi?

Ademoğlu

Dert ettiklerinle
yola çıktın
İncir ekirdeği
valizinle

Yapa/yanlış

yediklerinde metal tadı
kulaklarında sükunetin
nereye dönsen yüzünü
yine kendine bakarsın

yerini değiştirirsin
karşında yine kendin
göz göze geldikçe
bakışlarını kaçırırısın

kirpiklerin kelebek kanadı
çırpırırısın son bakış
nafile, uçamazsın

aydınlanma

kuyunun dibinden bakıyorsun
bu benim göğüm diyorsun
benim dünyam
çember değilmiş de kareymiş
ne bilmek istiyorsan
bir el hareketi kadar yakınmış
haydi tıkla, haydi beğen
paylaş, kopyala, yapıştır
farenle saldır dur
spotlar altında yürüyen
karanlığın ordusuna
kemiğe saplanmış bıçak
bu gayretinle zor çıkar
medeniyet dediğin
tek gözle bakan canavar

Promi l

*ıçelim, kanserden beter yayılsın keder
kendimize geleceğimiz yok, ıçelim daha beter*

zat-ı şahaneleri bir tek kendisine acımakta
beyni sulandıkça sağa sola saldırmakta
dil kemikten mahrum fakat nedir bu halin
zor dönmekte ağzının içinde söylediklerin

İsm-i Mahfuz

Perim nerede
yalnızdım, koynuma girdi
Düşüm nerede
uyandım, kâbusum oldu
Korkum nerede
arkadaşımın yüzüne yapıştı
Sadakatim nerede
anahtar deliğinden kaçtı

Kocaman omuzları
arkasında ne vardı
Göreyim, göremem
Sen misin tek
benim varlığım

Çocuk gibiyim
merak ederim
Aşkının nemi
sırılsıklamım

Çekil göreyim
daha olmalı
Yana eğildim
sağa ve sola
Çekil göreyim
ne var ardında

Bir ışık sanki
belli belirsiz
Gördüm ya durmam
ona giderim

Senin varlığın
beni gereksiz...

tadına doyulmaz gündüz rüyası
içinde bir masa uçsuz bucaksız
bin bir çeşit kuş sütü bile
aldım çatalı batırdım ele
boş hevese dalmayayım diyE
çatal batıyor, canım yanmıyoR
çatal batıyor, canım yanmıyoR

Yanmadı canım
sıkıldı ama
İşte sunduğun
bu sahte softa

Seni sevmişim
ardında hiçlik
Seni tatmışım
tadında hiçlik

Sevgilim nerde
altın yüzüğe koydum
Şiirim nerde
klozetine kustum
Aklım nerde
sabah ezanı sattım
İmanım nerde
bütün evrene saçtım

Yediye Üç "An"

Vahşileşen şairsin
konuşmayı unutup
satırlarda anlatan

Kan kardeşiyiz senle
benden başkasına yok
biliyorsun ki faydan

Kelimeler oyuncak
çırakken kalfa olup
pişirildiğimiz an

Benim yüzüm yüzündür
benim sesimse sesin
ellerim anca belan

Rahat durmam bilirsin
hemen oyun oynarım
cüppe bulduğum zaman

Usluluğuma bakma
ahlaksız değil isem
olanaksızlığımdan

Dostun Düşeni

Tam düşmekteyken bir dost eli.

borçluluk, mahcubiyet...

Düşsem daha iyi

Hiç değilse bildiğim gibi

yalın ayaksam da değişmez yüzümün rengi

Ama dostlar da aile gibi

gideyim demeye kalksam dolar gözleri

Şeker Koması

Geceler taştan yontma
mermer ten güzelliklerdi
Sümüklü sevgimizle kirletir
çoraplarımızla silerdik üzerlerini

Ey sen, yalnızların en puştı!
Artık yüzün de kızarmıyor tövbelerinden
Kanıksanmış edepsizliğinde
antenlerini oynata oynata, böcek
Üzerimde geziniyorsun, ırzıma
bir kez daha, bir daha
Kirli tırnaklarını etimde hissediyorum
ceset gibi kokan nefesin ensemdede
Güzelliklerden bahsediyorsun, gülünç
sevmekten, sevmekten, namustan
On pezevenk gücünde yalanların
Yayılan bok kokusu ele vermese
kanat takıp uçacaksın sanki, melek
Diyorum, sana rağmen olmalı
bizi seven bir tanrı
Senin gibi değil, senin gibi sevmesin
Yüzümde taşaklarını gezdirmesin
utancımından haberdar, beni affetsin

Kolayına Gelen

Bir günlüğüne kuleden inmek kolay
dönüş kapısını açabildikten sonra
Kuş sütünden ziyade sofrası noksansıza
oruç tutmak kolaydır
vakti gelince doyacağını bildikten sonra

Hürdür bile bile gemileri yakanlar
Tebdil-i kıyafet
halkın arasına karışır hükümdar
Kellesinden sonra vedalaşır tahtla

Akıllı ahmağı yıllarca oynar ama
ahmak akıllı sanılır sadece bir anlığına

Sofrada Akıl Sesleri

Gülüyorlar bana, içimden güldüklerim
Neye güldüğümüzü
ne onlar biliyor ne de ben
[...sana inandım, sana güvendim...]

Bir oyundur gidiyor
giren çıkan belli değil
Hiç abartısı yok
pireler berber, develer tellal
*(...beni, ailemi, milletimi,
devletimi ve bütün inananları...)*

Kahramanlar öyle aciz
duymak yakıyor kulakları
soluklaşan hakikati
(...ve yardımını esirgeme...)

Ne düşünürlerse düşünsünler
umursadığım olmadı
(Her türlü güçlüğe karşı dayanma gücü...]

çek-i Düzen

öfken gazabınla birlikte görünsün
gıcırdattığın dişleri tuz-buz etsen
bir zerre itibar geçmez eline
madem dönüp yeniden çalacaksın
kudurup kapıyı kırmalar niye
boşa çekiştirme gücün yetmez
peygamber demeyip Nuh diyene

Virane Lügat

Bize sözcük kalmadı
ne var ne yoksa çoktan hırpalandı
Dalmış, yaprakmış, baharmış
hasretmiş, özlemmiş, ayrılık
acı, gençlik, yalnızlık...

Manasını yitirdi
eski zaman aşkları
Penis aynı penis
vajina aynı vajina
Betimlemek için
ne geciktirici lazım
ne de viagra

Ama sözcükler eskidi
sözcükler yaşlandı, pörsüdü
Tevazuda mübalağa
teveccüh ve mütalaa
Kırk yıllık hatırlı kafein
götü göbeği büyüten endorfin
Serenada ne hacet
“hadi gel sevişelim”

Nerede o eski günler
Nerede o eski bayramlar
Aah ah, nerede peki o
eski oğlanlar, oğlancılar
Testesteronla tüberküloz
arasında ilinti kuranlar

Bize sözcük kalmadı
Ne var ne yoksa
çoktan hırpalandı

de' licesine

akıl yaşta değil
kurudur
o halde "de" ayrı yazılır
akıl yaş da değil
kuru da
fakat hafif rutubet
evladır, evlat

Sodom' un Türküsü

Bir Allah'a koşan var
bir şeytanın koynuna
Ne yedikleri farklı
ne solunan hava

Karanlık ve sönüyor
teker teker kandiller
Karanlığı seviyor
melek yüzlü katiller

Yıldızlar kandil değil
kubbe değil gökyüzü
Kendisini saklıyor
ayın karanlık yüzü

Yosun tutmuş kitaptan
medet umanlar dolu
İki dudak arası
dökülüyor bin ölü

Kesilmiş bir baş gibi
güneş gitti gidiyor
Bileklerden kesilmiş
bir el yazıp çiziyor

bağlıyım

çizginin üzerindeyim
işime yaramayacak sayısız
bilgiyle doluyum
o videodan bu videoya
seke seke geziyorum
kısacası en çok
vaktin katiliyim

açıkken sayfam, yakınım
tanışlara dokunabileceğim kadar
bir x'e basmakla
yapayalnız kalmak var

Perde Arkası

Hayalini kurarım sadece
beceremem, o kadar şair değilim
Cümleler kısrak gibi taşısın
on binlerce kelime, emrime amade

Çok umurlarındaymışım gibi
burçlar tepemde devinmekte
Falımda hiç görmedim desin
bugün tam şair günündesin

Dijital sayfalarda sanat seven
yazan elin çektiğini nereden bilsin
Buz gibi soğumuş eserlerde
kan damlamış satırları görebilsin

Sonuncu Boyut

Gölgelerden sarkan hayaletler,
Cinlerin mesken tuttuğu incir ağaçları,
Ölüm soluğunu koynunda saklayan rüzgâr,
Yalnızları seçen takip ediliyormuş hissi,
Yaklaşan ve gittikçe kalabalıklaşan korku...

Tıklım tıklım doldurmuş kimsesiz evleri,
Dört duvar içinin bilinemez malikleri.
Kaç kişi olduğundan bile habersiz insan,
Duyulardan yoksun dilsiz tanık,
Kendi kurgularıyla kayıp.

Şah damarına yabancı yabancıya,
Aydınlığa aralanan zindan kapısı,
Uykusuz perdeden okunan sabah ezanı.

Lan Gogh

koltuğum alçak kalıyor
dört köşe dünyama
üstüne bir de battaniye

battaniyeye bakıyorum
yere damlıyor
hani Dali'nin tablolarında
erimiş saatler olur ya
aynı öyle görünüyor

özel gösterim bir sinema
o kadar yakındayım ki
kafamı nereye çevirsem
aynı filmi görüyorum
içinde değilsem de
dışına çıkamıyorum

nedensiz korkulardan uyanan
çocuğun çığlığında
duvara çarpıp yere düşüyor
ses hızıyla kayboluyorum

Kararsız Evren

Sabahlardan korkar oldum
sağı solu belli değil bu evrenin
Sapını bulup tutabilseydim
elma şekeri gibi sürüklerdim

Ah benim dertli başım
ne kararsız evrene düşmüşüm
Astral seyahat dönüşü
cüzdanımı düşürmüşüm

Yat kalk dua et diyorlar
ya böcek olarak uyansaydın
Ahmaklar bilmiyorlar
Samsa benim göbek adım

Sürü sürü geldiler
çullandılar üstüme
Atomu anladık da
altındaki parçacıklar ne

Yarım aklımı topallaya
topallaya yürütüyorum
Belirsizliği ilkeden
saymadan edemiyorum

E de, bi' yat!

Yüzümüze tüküren
küfürler savuran
bir kocamışın elindeydi
gördüğümüz edebiyat

Saçlarından sürüklendi
kara tahtaya çalındı
sulu dudaklarla
damla damla saçıldı
üstü başı lime lime
hali perişan

Yaşının gereği kudurganlıkla
ona yaklaşan birkaç sevimsiz
ergenin dışında kimse sevmedi
o edebiyat denen zavallı zenneyi

Acıdığımız oldu
merhamet ettiğimiz
bir köşede delirmesine
izin verdiğimiz

Tek âşık çıkmadı
o günahsız “kahpe”ye
kızlı-erkekli güldük
alay ettik sade

O sıralarda geçen
kaç milyon sivilceye
o sıralara seslenen
kaç bin bezgin bıyığa
rağmen can vermedi ya

Kapıcı

Kapıyı biri çalacak
Oyalanmak gerek
Gerekli gereksiz

Beklediğin top oynar sokaklarda
Beklediğin akli bir karış havada
Sen beklemekteyken büyür
Sen beklemekteyken unuttur

Kapıyı biri çalar
Açarsın o değil
Suratını ekşitsen
Ayıp olur
Çarpsan kapıyı
Suratına yeridir
Terbiyen müsait değil

Beklediğin baş belası
Geldi mi günaha sokacak
Eşikten içeri adım atsa
Bin yasa suratına vuracak
Tekmeler savrulacak
Dişlerin sokağa dökülecek
Kan kusacaksın beklemeden

Kapıyı unutacaksın
İçinde yeni bir canlı
Nefret geçmiş ırzına
fkeden göbek bağı
Acını ıkaracağın zavallı
almasa bari kapını

tikelistan

kalem yazdırıyor
yatak uzandırıyor
oda tutuyor içinde
söylenecek söz kalmadı
sözü bile eskidi, aşındı
bir bardak votka daha
votka iyice sarhoş oluyor

söylenecekleri bitirdik mi
saçmalamaya yer yok mu
sigara ağzıma gidiyor
ciğerlere duman yolluyor
duman çıkmak istiyor

kâbus göründü yine
korcu ışıkları yakıyor
oda ışığı yansıtıyor
aydınlığa aldirmeden
uyku yine geliyor
gözlere perde giriyor

acı uyumak istemiyor
anıdan yardım alıyor
bugünün anısından
kelimeler çekingen
gizlendikleri yerden
görünsünler yeter

önceden söylenmişler yaşlı
kolunu kaldırmaktan aciz
ölüm, akbaba gibi
çevrede dolaşıyor

taşmakta anlatılanlar
soluk kaçtır alınır, verilir
önceden yapıldı diye
inzivaya mı çekilir

yazılmamak için direniyor
bugünün anısı
kafada dolaşıyor
kaleme düşmüyor

kulak ezan söyletiyor
pencere sesi uzaklaştırıyor
uyku yine yatağa sokulmuş
çaresizlik de kelimelerden yana
bir duvar daha çekiyor

söylendi mi
söylenti mi
söylenebildi mi
çıkamaz dışarı artık
çocukluğun ağzındaki

uykuyu kucağına alıyor
tutuyor göz kapaklarını
rüya gülüyor
iki günden beri
yerinden kıpırdamamış sanki

eşya elbirliği etmiş
yanaşmıyorlar yazılmaya
kaçışın kalmaya yeri yok
yazılmayan yine de
ben varım, diyor

Bıçkılanış

Bugünden bir geçmiş
bak da yarat
daha yeni doğmuşu
yarın yine doğacağı

Gördüğün gibi, bildiğin
ne diye yüzü saklaya
ezik mi ezik bir çocuğu
acımadan sokağa atmışsı
gözünün yaşına bakmamışsı

Düneye dair bilinecek
boşuna bakma, yok
daha yeni doğdu
yarın yine doğar

İki teorik bilgi sana
bir rahim var çıktığın
bir de toprak düştüğün

Kalanı uydurduğun hikâyeye
iki seçenek sunar
duymak istediğin ya da
istediği gibi anla

Şarap

İlk şişeden sonra
Markası
Fark etmez

İkinci şişeden sonra
Kalitesi
Fark etmez

Üçüncü şişeden sonra
Ne içtiğin
Fark etmez

Seksek

Layık görme beni
düşlerini boğduğun yere
Ceza doldururcasına
zaman geçirtme

Anlamakta zorluk çekerim
yokmuşum gibi yapılan
şifreli konuşmaları
Korusun beni atıldığım dünyanın
beynime damlayan gürültüleri
Gürültüye çizilmiş, dalgalar gibi
sarıldığım müzik sesleri

Anlamadınız ulan anlamadınız
konuştum anlamadınız
yazdım anlamadınız
dün anlamadınız
bugün
yazıyorum birkaç satır
belki anlayana ulaşır

“Sahte Hayatlar” da
yerime volta atar
sonu yok işinden
kafasını kaldıran biri
olasılıkların birleştirdiği

Yazdıklarımın hepsi sana
ey bedenimden soyunduğum
Ey ölümü aşıp da
koynuna girdiğim
Kafanın içinde dolaşacağım
gözlerin, ellerin olacağım